

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om stempelafgift. (Forhøjelse af afgiften for dokumenter om overdragelse af fast ejendom).

(Lovforslag nr. 270. Fremsat 17/8 76. Første behandling 17/8 76. Udvalgets betænkning 19/8 76).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Kampmann (S):

De lovforslag, der er til anden behandling nu, omfatter i alt 8 afgiftsforslag og 1 skattelettelserforslag, nemlig udskrivningslovforslaget. Hvis man lægger provenuerne fra de 8 afgiftsforslag sammen og trækker skattelettelserne fra, er det klart, at nettoresultatet bliver udtryk for en relativt kraftig stramning af finanspolitikken, og det er præcis, hvad der er tilsigtet. Der er også andre elementer, der strammer finanspolitikken i dette forlig, men det er vel ikke forkert at sige, at den største strammingsvirkning ligger i disse afgiftsforslag, som vi nu skal behandle her ved anden behandling.

Denne stramning af finanspolitikken er i virkeligheden den første forudsætning for, at man ikke skal stramme pengepolitikken yderligere, og en yderligere stramning af pengepolitikken vil naturligvis skade både produktionen og beskæftigelsen. Derfor forekommer det mindre rimeligt, når et af mindretallene, nemlig venstre, i betænkningen udtaler, at størstedelen af regeringens forslag til afgiftsforhøjelser på afgørende måde vil forøge erhvervslivets omkostninger og dermed direkte eller indirekte svække dets konkurrenceevne. Det er vistnok som citeret hovedbegrundelsen for, at venstre ikke fuldt ud kan støtte disse forslag til afgifter, som nu foreligger. Men venstre burde jo betænke alternativet. Hvis ikke man vedtager afgifter med et provenu på godt 5 mia

kr. som foreslået her, var alternativet netop det, jeg var inde på: at en yderligere stramning af eksempelvis pengepolitikken kunne blive nødvendig, og så kan vi vistnok snakke om, at det vil få endnu mere urimelige konsekvenser for erhvervslivet og for produktionen og beskæftigelsen end de sidekonsekvenser for erhvervslivet og produktionen og beskæftigelsen, som er en følge af de afgiftsforslag, der foreligger her.

Jeg vil altså sige til venstre, at når man skal overveje eventuelle uheldige konsekvenser af afgifterne, burde man stille dem over for det alternativ, det ville være, at man ikke strammede finanspolitikken, med den konsekvens, at man må stramme pengepolitikken, som igen vil ramme investeringerne, renteniveaue, konkurrenceevnen m. v. Vi er i socialdemokratiet ikke i tvivl om, at langt det bedste alternativ er det, der foreligger her.

Når jeg har sagt det, vil jeg godt udtrykke glæde over, at venstre dog tilslutter sig en del af afgifterne. Når venstre tilslutter sig en del af afgifterne, tager vi det som udtryk for, at man i venstre erkender behovet for en finanspolitisk stramning, og at man erkender behovet for en stramning ved hjælp af afgifter.

Det er jo således, at venstre tilslutter sig det, vi kalder giftafgifterne, de tilslutter sig forhøjelsen af afgiften for knallerter, ligesom man med den paternitet, der har været til tankerne omkring en afgift på lystfartøjer, ligeledes støtter dette forslag. Endelig støtter man som konsekvens af en række af disse synspunkter forslaget om udskrivningsprocenten, og det er der også grund til at udtrykke glæde over. Der er altså ikke tale om en bastant, massiv modstand fra venstres side mod disse afgiftsforslag, der er en mere nuanceret opfattelse af behovet for at indføre afgifter, og vi er glade for den støtte, der bliver givet fra venstre til meget væsentlige dele af dette lovkompleks, som vi har til anden behandling i dag.

Der er vel egentlig ikke grund til at sige så meget om fremskridtspartiets holdning hertil. Fremskridtspartiet giver ind imellem udtryk for, at hvis det overhovedet i noget omfang er tilhænger af skatter, skulle det netop være forbrugsafgifter. Men her forfalder man til det gamle argument, at nok er vi tilhængere af forbrugsafgifter, men blot